

Kamerkoor bewaart beste voor het laatst

Leiden * Het is overduidelijk, kamerkoor Akkoord heeft het beste voor het laatst bewaard. Want, wat zingt het dan mooi en bevlogen! En in volle overgave aan hun dirigent Wim Dijkstra, die uitstekend koor en orkest in zijn greep heeft. Ja, het gaat compleet voor de 'Missa in Angustiis' van Joseph Haydn, beter bekend onder de naam Nelson-mis. Het is wel de bekendste uit zijn zogeheten tweede periode. Tot 1792 was het bij keizerlijk decreet verboden om kerkmuziek te componeren met orkestbegeleiding. Deze 'Mis in bange dagen' uit 1798 heeft werkelijk de allure van een symfonie, met dramatisch gebruik van trompetten en pauken. Mét Mozart was Haydn in staat om de mis weer tot een muzi-

kaal genre van topformaat te verheffen.

Ook het Nicolaas Consort is nu warmgedraaid. Met name de violen strijken een meer homogene, warmere klank. Het continuüm van contrabas, cello en kistorgeltje draait op volle toeren. De pauken en trompetten hebben waarachtig iets te vertellen, aankondigend, feestelijk; zetten in bepaalde delen de toon. In de aanloop van het Kyrie werken de neerwaartse reeks tonen overweldigend: Kyrie eleison!

Dijkstra kiest voor een aangenaam snel tempo, waarbij in het eerste deel al kleine uitbarstingen van extase opbloeien. Zo ook in het 'Quoniam tu solus Sanctus'; pauken en blazers stralen; alle stem-

---

Muziek

Kamerkoor Akkoord o.l.v. Wim Dijkstra, m.m.v. Leonie van Veen (sopraan), Hetty Jansen (alt), Sebastiaan Brouwer (tenor), Job Hubatka (bas), het Nicolaas Consort met Nicolas Isabelle (trompet).
Gehoord: 8-2, Petruskerk, Leiden.

---

soorten zitten elkaar strak en helder achterna in het Gloria Dei Patris.

Heel intens lokt Dijkstra zijn koor door het Credo. Opmerkelijk zijn de unisono passages bij koor en orkest opdat 'Ik geloof!' nog meer samenbindt. Dreigende paukenslagen vóór de kruisiging, devoot zacht schokkende koorzang in het 'ét sépúltús est'. Bij het Resurrexit

vlammen pauken en trompet weer laaiend op, en zingt Akkoord spatend van vreugdebetoon.

In het Benedictus en Agnus Dei overtreft het zichzelf in prachtig 'sámen zingen', transparant, kernachtig, betrokken. In vlinderlichte accenten (nomine Domini) of in lange gevoileerde melodielijnen. Het Nicolaas Consort is hier een geweldige steun in de rug. Bij de

Eeuwige zal het Dona nobis pacem subiet aankomen; zó vol zeggingskracht zingt Akkoord!

De vier solisten bezitten allen een geweldige stem, klankvol verreikend. Alt en sopraan brengen de mis wellicht wat té teatraal, voluit vibrerend, als ware het je reinste opera. Bas en tenor zingen strakker, bepaald bewogen en bloedwarm.

In de aanvang heeft Akkoord in Mozarts 'Kyrie' nog moeite om naar elkaar te luisteren, met elkaar te versmelten, evenals het orkest. In toenemende mate gaat dat beter, kleurrijker, eensgezinder, zeker in Mozarts 'Vesperae solennes de Confessore'.

Lidy van der Spek